

— Andet led, ifølge hvilket den anfægtede afgørelse bygger på forhold, der ikke var fastsat i handlingsplanen.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 24. september 2016 — PL mod Kommissionen

(Sag T-689/16)

(2016/C 441/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PL (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af den bekræftende afgørelse af 22. december 2015 truffet af kontorchefen for GD HR.B4 »Career and Performance« om ikke at opfylde Personalerettens dom af 15. april 2015 ved at vedtage en afgørelse, som allerede er gennemført for mere end tre år siden, om i tjenestens interesse at omplacere sagsøgeren fra Den Europæiske Unions delegation for Vestbredden og Gazastriben (Østjerusalem) til GD Mobilitet og Transport (MOVE) i Bruxelles med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2013.
- Annulatio af den stiltiende afgørelse om afslag af 20. august 2015 på sagsøgerens ansøgning, fremsat gennem dennes advokat, om at blive informeret om de af Kommissionen truffne foranstaltninger til opfyldelse af Personalerettens dom af 5. april 2015 i sag F-96/13.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 250 000 EUR i erstatning for de lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

1. Første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, for så vidt som de anfægtede afgørelser ikke overholder domskonklusionen i Personalerettens dom af 15. april 2015 i sag F-96/13 henset til dens begrundelse, som udgør det nødvendige grundlag herfor, for så vidt som den er nødvendig med henblik på at afgøre den præcise mening af det, som blev fastslået i domskonklusionen.
 - Sagsøgeren er af den opfattelse, at artikel 266 TEUF pålægger Kommissionen at undgå, at en retsakt, der erstatter den annullerede retsakt, er behæftet med de samme uregelmæssigheder som den, der blev identificeret i den annullerede retsakt, hvilket er tilfældet i det foreliggende tilfælde.
 2. Andet anbringende er, at der foreligger en procedurefordrejning, idet de anfægtede afgørelser ikke udgør en gennemførelse af Personalerettens annullationsdom, som er lovlig, redelig og loyal, og idet de kun er truffet med det ene formål at få en afgørelse, som til trods for, at den er blevet annulleret, allerede har været gennemført i mere end tre år, til at se lovlig ud.
 3. Tredje anbringende er, at artikel 22a i tjenestemandsvedtægten er tilsidesat.
-